

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 444. Miles Davis had begin 1958 twee musici uit zijn oude kwintet opnieuw een kans gegeven: pianist Red Garland en drummer Philly Joe Jones. Het probleem was drugs, maar Davis vond ze het geschiktst voor zijn muzikale plannen. Tensorsaxofonist John Coltrane was najaar '57 toen hij bij Thelonious Monk speelde afgekickt, bassist Paul Chambers had als jongste steeds een streepje voor, en altsaxofonist Cannonball Adderley's ergste habit was eten. Stond het 4 - 1 in het kwintet, nu 3 - 3 in het nieuwe sextet. Dat deed op 2 en 3 april 1958 een session voor Columbia, op de hoes van de CBS CD die ik gebruik staan foute data, ook niet dat Miles Davis voornamelijk bugel i.p.v. trompet speelde. We hoorden in NOS Jazzgeschiedenis 442 bij de sound-track voor Louis Malle's 'L'Ascenseur pour l'échafaud' dat Davis niet alleen minder accoorden ging gebruiken, soms maar één enkel accoord om op te improviseren. Hij trok deze lijn door naar het stuk "Miles" voor de plaat die april '58 werd opgenomen, die kreeg de titel 'Milestones', de naam van de Davis compositie "Miles" werd daardoor veranderd in "Milestones", niet te verwarren met het gelijknamige stuk dat Davis met zijn All Stars waarbij Charlie Parker, 14 augustus 1947 voor Savoy gespeeld had. Voor "Milestones", om het zo maar te blijven noemen, gebruikte Davis twee accoorden als basis. De eerste 16 maten G-mineur-7, de tweede 16 A-mineur-7. Je zou ook kunnen stellen dat Davis hier toonreeksen gebruikte, 16 maten Dorisch in F-groot en 16 Aeolisch in C-groot. Hoe dan ook, het is voor het eerst in jazz dat het gedaan werd. Miles Davis: "Milestones".

CD Miles Davis Sextet: Milestones (Miles Davis)
milestones 4 - 5:41 - CBS 460827-2

"Milestones", 2 april 1958. Van de zes stukken die voor de gelijknamige LP, nu ook CD, werden opgenomen, zijn er drie blues in F, wel in zeer verschillende tempi. Deze is van altsaxofonist Jackie McLean, eigenlijk getiteld "Dr Jackle", gespeld J-a-c-k-l-e, maar door een foutje op het label gekomen als het alter ego van Mr Hyde: J-e-k-y-l-l - "Dr Jekyll".

Miles Davis Sextet: Dr Jekyll (Jackie McLean)
1 - 5:46 - idem

"Dr Jekyll", blues van Jackie McLean, en die is uit de session van de volgende dag, 3 april. Net als het laatste stuk, weer een blues in F, nu door Davis opgedragen aan disc jockey en MC Symphony Sid Torin, en daarom niet meer "Weirdo" genoemd, maar "Sid's

ahead ~~light~~". F

Miles Davis Sextet: Sid's ~~light~~ (Miles Davis)
2 - 13:01 - idem

"Sid's ~~light~~" van Miles Davis, eigenlijk zijn "Weirdo".
Columbia, NYC, 3 april 1958: Miles Davis-bugel, Cannonball Adderley-altsaxofoon, John Coltrane-tenorsaxofoon, Red Garland-piano, F
→ Paul Chambers-bas, Philly Joe Jones-drums. Volgende keer o.a. het sextet op 26 mei. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 444, MDR.

F Toen was er met Red Garland blijkbaar toch iets mis gegaan, want niet bij maar Miles
0 0 0 0 0 Davis speelt
piano is ahead:
"Sid's ~~light~~":

F maar niet in het laatste stuk,

NA 184 572
27:49
mont 18.05.59